

лонисти ся оставиха на произволеніе-то на сѣдѣж-тѣ, и отъ това врѣмя съвсѣмъ ся откъснахъ отъ Римскѣ-тѣ Имперіѣ.

Около това врѣмя, силенъ Волжскый народъ, Българе-ти, като ся подвигнахъ отъ свои-ты жилища, въ понятіе-то на Европейскы-ты писатели подъ имя-то Уныи, или Гунни, приближавахъ ся къмъ Югъ на Европѣ.

Готи-ти, поразени отъ тѣхъ, като нѣмахъ силѣ да имъ ся опрѣтъ, искахъ прибѣжище отъ Феодосія Великый, който по много-то отъ свои-тѣ Имперіѣ бѣше очистилъ отъ тѣхъ. По дозволеніе-то на Императора, много ся прѣселихъ отвѣдъ странѣ-тѣ на Дунава, въ Мизіѣ и въ нѣкои други области.

Между това Българе-ти отъ 377 години зафанхъ цѣлѣ Дакыѣ, всичкѣ-тѣ при-Дунавскѣ странѣ, гдѣто ся твърдо закрѣпихъ; отъ 400 години той народъ, подъ прѣдводителство на свой Господаръ Атилѣ, стана бичъ на Европѣ.

Готи-ти, като не могохъ да промижѣтъ съ Гръци-ты и като ся гоняхъ въ истѣ-тѣ Мизіѣ отъ Българе-ты, рѣшихъ ся да ся отдалечятъ отъ опасно-то си положеніе въ Италиѣ, а на мѣсто-то имъ начнахъ да ся прѣселяватъ отвѣдъ Дунава Българе-ти.

Въ цѣлѣ Дакыѣ Българе-ты зафанахъ най добры-ты, плодородны-ты мѣста: освянъ Новоросіѣ, коя-то вече бѣше тѣхна, и Молдавіѣ, Влахыѣ и повечето Унгаріѣ; горкы-ти Римяне колонисти, като бяхъ извѣнъ прѣдѣлы-ты на Римскѣ-тѣ Имперіѣ, чомъ влязохъ нови завоеватели, принудихъ ся да ся отдалечятъ въ Горы-ты Трансилванскы, като въ мѣсто безопасно, при тамошны-ты колонисти. И така Трансилванскы-ти колоніи погльнѣхъ Римскы-ты изъ тѣхны-ты околности, които зафанахъ Българе-ти.

За това Римскы-ти колонисти бяхъ, така да речемъ, погребены въ горы-ты на Дакыѣ; тѣи много бяхъ отдалечени отъ Италиѣ, между кошто и между тѣхны-ты жилища ся на-